P7_TA(2013)0401

Ograniczenia budżetowe dla władz regionalnych i lokalnych w odniesieniu do funduszy strukturalnych UE

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 8 października 2013 r. w sprawie skutków ograniczeń budżetowych nałożonych na władze regionalne i lokalne w związku z wydatkami z funduszy strukturalnych UE w państwach członkowskich (2013/2042(INI))

Parlament Europejski,

– uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej z dnia 28 i 29 czerwca 2012 r.[1],

– uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej z dnia 14 i 15 marca 2013 r.[2],

– uwzględniając bieżące negocjacje międzyinstytucjonalne dotyczące przyszłej polityki spójności i wieloletnich ram finansowych,

– uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1260/1999,

– uwzględniając swoją rezolucję z dnia 20 listopada 2012 r. zawierającą zalecenia dla Komisji dotyczące sprawozdania przewodniczących Rady Europejskiej, Komisji Europejskiej, Europejskiego Banku Centralnego i Eurogrupy pt. „W kierunku faktycznej unii gospodarczej i walutowej”[3],

– uwzględniając swoją rezolucję z dnia 23 czerwca 2011 r. w sprawie europejskiej agendy miejskiej i jej przyszłości w polityce spójności[4],

– uwzględniając swoje stanowisko z dnia 12 marca 2013 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnych przepisów dotyczących monitorowania i oceny wstępnych planów budżetowych oraz zapewnienia korekty nadmiernego deficytu w państwach członkowskich strefy euro[5],

– uwzględniając swoje stanowisko z dnia 12 marca 2013 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wzmocnienia nadzoru gospodarczego i budżetowego nad państwami członkowskimi strefy euro dotkniętymi lub zagrożonymi poważnymi trudnościami w odniesieniu do ich stabilności finansowej[6],

– uwzględniając swoją rezolucję z dnia 11 marca 2009 r. w sprawie polityki spójności:

---

[1] http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/ec/131388.pdf.
[2] http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/ec/136151.pdf.
[3] Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0430.
[4] Dz.U. C 390 E z 18.12.2012, s. 10.
[5] Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0070.
[6] Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0069.

inwestowanie w realną gospodarkę[1],

– uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 marca 2013 r. w sprawie konkluzji ze szczytu Rady Europejskiej w dniach 7–8 lutego 2013 r. dotyczących wieloletnich ram finansowych[2],

– uwzględniając projekt opinii Komitetu Regionów z dnia 6 marca 2013 r. pt. „Synergia między inwestycjami prywatnymi a finansowaniem publicznym na szczeblu lokalnym i regionalnym – partnerstwo w zakresie rozwoju gospodarczego i dobrobytu”,

– uwzględniając opinię Komitetu Regionów z dnia 1 lutego 2013 r. w sprawie „Osiągania większej synergii między budżetami unijnym, krajowym i władz niższego szczebla”,

– uwzględniając notatkę Komitetu Regionów z 2012 r. w sprawie „Wpływu oszczędności budżetowych na lokalne finanse i inwestycje”,

– uwzględniając notę Europejskiego Banku Inwestycyjnego z dnia 14 grudnia 2012 r. w sprawie „Wpływu recesji z lat 2008–2009 na konwergencję regionalną UE”[3],

– uwzględniając dokumenty okazjonalne Komisji z grudnia 2012 r. w sprawie „Jakości wydatków publicznych w UE”[4],

– uwzględniając światową prognozę gospodarczą Międzynarodowego Funduszu Walutowego z października 2012 r.,

– uwzględniając art. 48 Regulaminu,

– uwzględniając sprawozdanie Komisji Rozwoju Regionalnego i opinie Komisji Budżetowej oraz Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych (A7-0269/2013),

A. mając na uwadze, że światowy kryzys gospodarczy i finansowy negatywnie wpłynął na spójność społeczną, gospodarczą i terytorialną w UE, przyczyniając się do zwiększenia bezrobocia, zmniejszenia PKB i zwiększenia różnic regionalnych i deficytu budżetowego na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym;

B. mając na uwadze, że istnieją duże różnice w przebiegu czasowym i stopniu nasilenia kryzysu w poszczególnych regionach UE, które ujawniają wcześniej istniejące wady strukturalne, przyczyniając się do poważnego spadku tempa wzrostu PKB, rekordowego poziomu bezrobocia, znacznej pauperyzacji najbardziej wrażliwych grup społecznych, pogorszenia się warunków prowadzenia działalności gospodarczej i spadku zaufania konsumentów;

C. mając na uwadze, że ze względu na spadek szacowanej zdolności kredytowej władz regionalnych i rządów krajowych banki i rynki finansowe są coraz bardziej niechętne do udzielania pożyczek;

D. mając na uwadze, że obecnie za najlepsze rozwiązanie uznaje się pakt na rzecz wzrostu

[1] Dz.U. C 87 E z 1.4.2010, s. 113.
[2] Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0078.
[3] http://www.eib.org/infocentre/publications/all/econ-note-2012-regional-convergence.htm.
[4] http://ec.europa.eu/economy_finance/publications/occasional_paper/2012/pdf/ocp125_en.pdf.

gospodarczego, który umożliwia znaczne inwestycje na skalę wspólnotową, ze względu na nieskuteczność paktu fiskalnego w walce z kryzysem oraz że istnieje obecnie zgoda co do tego, że oszczędności fiskalne, cięcia budżetowe i ograniczanie inwestycji nie skutkują ożywieniem gospodarczym i nie stworzą sprzyjających warunków dla tworzenia miejsc pracy i wzrostu gospodarczego;

E. mając na uwadze, że celem europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych jest promowanie spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej w całej UE, zmniejszanie różnic między poszczególnymi regionami, promowanie konwergencji i stymulowanie rozwoju gospodarczego, zatrudnienia i postępu społecznego poprzez efektywne inwestycje;

F. mając na uwadze, że europejskie fundusze strukturalne i inwestycyjne są również przeznaczone do wspierania inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu i konkurencyjności, wpływając dzięki temu pozytywnie na relację deficytu do PKB;

G. mając na uwadze, że ogólnounijne załamanie finansów publicznych wywołane przez kryzys związany z długiem państwowym spowodowało upowszechnienie się polityki oszczędności; mając na uwadze, że wprowadzenie polityki oszczędności bardzo negatywnie wpłynęło na finanse lokalne, przyczyniając się do ograniczenia lub zmiany niektórych pozycji budżetowych i poważnie zagrażając zdolnościom finansowania lub współfinansowania efektywnych inwestycji ze strony władz krajowych, regionalnych i lokalnych;

H. mając na uwadze, że tylko kilka państw zdecydowało się kontynuować wsparcie finansowe dla lokalnych inwestycji, a pozostałe państwa w obliczu kryzysu związanego z długiem państwowym postanowiły zamrozić lub ograniczyć pomoc finansową na rzecz inwestycji władz lokalnych, często centralizując lub wprowadzając wewnętrzne przepisy paktu stabilności, które doprowadziły do znacznego ograniczenia inwestycji;

I. mając na uwadze, że jeden z największych problemów, z jakimi mierzą się obecnie władze lokalne i regionalne stanowią poważne cięcia budżetowe w istotnych dziedzinach i sektorach;

J. mając na uwadze, że władze regionalne są kluczowymi podmiotami w ramach rozwoju regionalnego: odpowiadają one za 60 % inwestycji publicznych i 38 % skonsolidowanych wydatków rządowych na „sprawy gospodarcze”, czyli za większość wydatków, które mogą mieć wpływ na rozwój regionalny, takich jak wydatki na handel, zatrudnienie, rolnictwo, transport czy badania i rozwój;

K. mając na uwadze, że w UE inwestycje odgrywały rolę zmiennej dostosowawczej w dwóch trzecich państw, częściowo dzięki działaniom podjętym w 2009 r. na rzecz zwalczania kryzysu; mając na uwadze, że poziom inwestycji bezpośrednich spadł w 2011 r. w porównaniu do 2010 r. w 17 państwach członkowskich, z czego o ponad 10% w dziesięciu krajach w 2011 r. (Austria, Łotwa, Republika Czeska, Słowacja, Bułgaria, Portugalia, Grecja, Węgry i Hiszpania); mając na uwadze ciągły spadek inwestycji trwający od 2010 r. (dotacje rządowe na inwestycje zmniejszyły się o -8,7%) i prawdopodobieństwo wystąpienia efektu negatywnej spirali;

L. mając na uwadze, że poziom zadłużenia władz regionalnych jest znacznie niższy od poziomu zadłużenia podmiotów krajowych;

M. mając na uwadze, że od władz regionalnych wymaga się udziału w działaniach konsolidacyjnych i ograniczania deficytu i długu przy jednoczesnym pogorszeniu się warunków kredytowania słabszych finansowo rządów regionalnych;

N. mając na uwadze, że inwestycje publiczne są kluczowe z punktu widzenia włączenia społecznego, a potrzeby inwestycyjne mają kluczowe znaczenie dla wielu ważnych sektorów gospodarki UE, takich jak rynek pracy, infrastruktura, badania i innowacje, MŚP;

O. mając na uwadze, że po okresie zwiększonej konwergencji w UE w latach 2000–2007 recesja doprowadziła do znacznego osłabienia tempa konwergencji; mając na uwadze, że regiony, które zostały w największym stopniu dotknięte skutkami kryzysu, to regiony o wysokim odsetku niezrównoważonych i spekulacyjnych inwestycji oraz posiadające silnie rozwinięte sektory produkcji eksportowej;

P. mając na uwadze, że mechanizm wykorzystania środków z funduszy strukturalnych UE zakłada, że Komisja może dokonywać płatności pośrednich jedynie w oparciu o deklaracje wydatków już poniesionych w państwach członkowskich;

Q. mając na uwadze, że krajowe współfinansowanie publiczne z funduszy strukturalnych w UE 27 w odniesieniu do okresu programowania 2007–2013 wynosi około 132 mld EUR oraz że kwota ta stanowi niezbędne minimum umożliwiające zarówno prawidłowe wykorzystanie funduszy strukturalnych, jak i odpowiednią jakość inwestycji, zwiększając prawo własności i odpowiedzialność w wykorzystywaniu funduszy UE;

R. mając na uwadze, że publiczne współfinansowanie programów wspieranych w ramach polityki spójności może być zagrożone ze względu na brak elastycznego podejścia przy wdrażaniu paktu stabilności i wzrostu, ograniczając w ten sposób wkład polityki spójności w poprawę konkurencyjności i w przezwyciężenie obecnego kryzysu;

Uwagi ogólne

1. zauważa z niepokojem wyraźną tendencję wzrostu nierówności regionalnych w dzisiejszej UE, z wieloma stosunkowo biednymi regionami w grupie nowych państw członkowskich oraz w Europie Południowej oraz z większością bogatych regionów w Europie Środkowej i Północnej, a nawet w obrębie państw członkowskich i regionów; podkreśla w tym kontekście pierwszorzędne znaczenie polityki spójności UE, będącej głównym instrumentem inwestycyjnym na rzecz konwergencji i zrównoważonego rozwoju w UE;

2. podkreśla, że gospodarka lokalna stanowi kluczowy czynnik w procesie odradzania się społeczności lokalnych, co ma istotne znaczenie w obecnej sytuacji kryzysu; podkreśla w tym kontekście ekonomiczny i społeczny wpływ gospodarki społecznej na poprawę spójności społecznej na szczeblu lokalnym; wzywa państwa członkowskie do zapewnienia możliwości finansowania gospodarki społecznej w ramach funduszy strukturalnych na lata 2014–2020;

3. podkreśla znaczenie polityki spójności jako głównego instrumentu inwestycyjnego Unii, odgrywającego kluczową rolę w walce z kryzysem oraz w redukcji zaburzeń równowagi i prowadzącego UE i jej regiony na ścieżkę zrównoważonego rozwoju; podkreśla szczególną rolę Europejskiego Funduszu Społecznego (EFS) we wspieraniu inwestycji społecznych i realizacji strategii „Europa 2020”, w szczególności poprzez wkład na rzecz wysokiego poziomu trwałego zatrudnienia i wydajności, a jednocześnie poprzez skuteczną walkę z

ubóstwem i wykluczeniem społecznym oraz zwiększanie spójności społecznej; w związku z tym podkreśla znaczenie zapewnienia, w kontekście negocjacji w sprawie WRF, wystarczających środków budżetowych na rzecz funduszy strukturalnych i inwestycyjnych, zwracając szczególną uwagę na kluczową rolę ich udziału w inwestycjach w takich sektorach, jak zatrudnienie, innowacje, zrównoważony rozwój, gospodarka niskoemisyjna i wsparcie dla MŚP;

4. zwraca uwagę, że polityka spójności okazała się skuteczna w walce z kryzysem poprzez dostosowywanie swoich strategii politycznych i instrumentów finansowania, pozwalając tym samym na większą elastyczność i znacząco wpływając na obszary, w których inwestycje są potrzebne w celu modernizacji gospodarki i poprawy konkurencyjności oraz zmniejszania rozbieżności geograficznych;

Zdolności w zakresie finansowania regionów UE i synergie na szczeblu regionalnym, krajowym i unijnym

5. podkreśla rolę, jaką odgrywają niektóre władze regionalne w ponownym równoważeniu budżetu poprzez utrzymywanie poziomu inwestycji publicznych i współfinansowanie nowych przedsięwzięć oraz zapewnianie efektu dźwigni, zwłaszcza w przypadku niskiego poziomu inwestycji prywatnych; podkreśla, że w czasach recesji i słabego wzrostu gospodarczego udzielanie zrównoważonych zamówień publicznych oraz zdolność finansowania lub współfinansowania i zaciągania zobowiązań na inwestycje mają kluczowe znaczenie dla utrzymania potencjału wzrostu;

6. wyraża swe zaniepokojenie przedłużającym się stosowaniem środków oszczędnościowych i ścisłych przepisów w zakresie zarządzania gospodarczego wprowadzonych w 2011 r. i 2012 r., które w konsekwencji oznaczają zwiększenie presji na budżety publiczne oraz wprowadzanie cięć, a także grożą zmniejszeniem zakresu lokalnych strategii politycznych ukierunkowanych na realizację strategii „Europa 2020”;

7. podkreśla potrzebę przywrócenia i poprawy zdolności finansowych na szczeblu regionalnym oraz zapewnienia odpowiedniej pomocy technicznej, szczególnie we wdrażaniu złożonych wspólnych projektów lokalnych, w celu zabezpieczenia inwestycji publicznych przeznaczonych na finansowanie programów i projektów ukierunkowanych na pobudzenie zrównoważonego wzrostu gospodarczego, walkę z wykluczeniem społecznym i przywracanie tkanki społecznej, zapewnianie odpowiedniej służby zdrowia i usług socjalnych oraz miejsc pracy, zwłaszcza na szczeblu regionalnym i lokalnym; wskazuje, że dodatkowy przydział o specjalnym przeznaczeniu na regiony najbardziej oddalone nie powinien podlegać koncentracji tematycznej i być wykorzystywany do zrekompensowania dodatkowych kosztów związanych z charakterystycznymi cechami i ograniczeniami, o których mowa w art. 349 TFUE, poniesionych przez regiony najbardziej oddalone; zauważa ponadto, że dodatkowy przydział o specjalnym przeznaczeniu może być wykorzystywany jako wsparcie finansowania pomocy operacyjnej i wydatków obejmujących zobowiązania z tytułu świadczenia usług publicznych oraz zamówień na usługi publiczne w regionach najbardziej oddalonych;

8. podkreśla potrzebę dalszego wzmacniania zdolności administracyjnych władz regionalnych i lokalnych oraz podejmowania dalszych wysiłków na rzecz zmniejszania biurokracji, która wywiera również negatywny wpływ na te władze jako beneficjentów i ogranicza ich zdolność do wdrażania projektów finansowanych przez UE;

9. zwraca się do instytucji o poprawienie istniejących przepisów, aby regiony niektórych państw członkowskich szczególnie dotkniętych kryzysem finansowym mogły nadal zwiększać ich zdolności absorpcji środków z funduszy strukturalnych i Funduszu Spójności oraz by zapobiegły przewidywanemu ogromnemu umorzeniu środków;

10. wzywa do dalszego upraszczania przepisów oraz zwiększania elastyczności i przejrzystości w programowaniu i zarządzaniu funduszami strukturalnymi, co umożliwi lepszą realizację projektów oraz szybsze i bardziej stosowne reagowanie na wyzwania i zagrożenia społeczne;

11. z zadowoleniem przyjmuje sprawozdanie Komisji z 2012 r. w sprawie finansów publicznych w UGW, a zwłaszcza rozdział poświęcony decentralizacji fiskalnej w UE, w którym podkreślono skuteczność federalistycznego modelu fiskalnego, zgodnie z którym obowiązki związane z wydatkami oraz ze zwiększaniem dochodów spadają na władze regionalne; zwraca się do Komisji z prośbą o włączenie rozdziału dotyczącego stanu finansów publicznych i reform na szczeblu regionalnym w przyszłorocznym sprawozdaniu dotyczącym finansów publicznych w UGW;

12. podkreśla potrzebę zwiększenia synergii między budżetami na wydatki publiczne na szczeblu krajowym, regionalnym i europejskim poprzez jasne określenie roli i zakresu odpowiedzialności różnych organów budżetowych na szczeblu UE, państw członkowskich i regionów, w tym jasne określenie roli i zasadności polityki UE i jej ingerencji w finansowanie, przestrzeganie terminów płatności ustalonych w dyrektywie 2011/7/UE w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych, z poszanowaniem zasady pomocniczości i uprawnień budżetowych władz lokalnych i regionalnych (ich roli w podejmowaniu decyzji i kontroli), tj. ich demokratycznej rozliczalności przed wyborcami; konieczne jest również zagwarantowanie autonomii poszczególnych szczebli zarządzania w zakresie określania priorytetów i celów wydatkowania; zwraca się do Komisji o przedłożenie jasnych i rzeczowych danych na temat sposobu, w jaki można by wzmocnić rolę budżetu UE we wspieraniu inwestycji na różnych szczeblach;

13. zdecydowanie popiera zwiększenie przejrzystości i uproszczenie procesów budżetowych na wszystkich szczeblach zarządzania (w tym wyraźne określanie źródeł finansowania UE na szczeblu budżetów krajowych i regionalnych), a także udostępnianie danych na szczeblu UE na temat profili wydatkowania środków z programów finansowania UE na szczeblu regionalnym (w miarę możliwości), przy jednoczesnym określeniu sposobu dostosowania priorytetów i finansowania na szczeblu UE, państw członkowskich i regionów do priorytetów ustalonych na szczeblu UE;

14. podkreśla znaczenie dostosowania się do obecnych ograniczeń budżetowych w całej Europie, jednocześnie nadal inwestując w przyszłość; przypomina państwom członkowskim, że nie sztuką jest wydawać więcej, lecz wydawać bardziej wydajnie;

15. z zadowoleniem przyjmuje fakt, iż stosowanie instrumentów finansowych jest obecnie rozszerzane na mocy polityki spójności na wszystkie cele tematyczne i na wszystkie europejskie fundusze strukturalne i inwestycyjne; wzywa Komisję do opracowania szczegółowej analizy i oceny potencjału nowych środków i źródeł finansowania w zakresie wspierania inwestycji w rozwój, takich jak rynek obligacji, instrument podziału ryzyka i wykorzystanie innowacyjnych instrumentów finansowych; wzywa Komisję i Europejski Bank Inwestycyjny (EBI) do zaproponowania innowacyjnych sposobów finansowania długoterminowych inwestycji władz lokalnych i regionalnych, w tym poprzez

przyciągnięcie kapitału prywatnego; podkreśla zasadniczą rolę, jaką odgrywają programy kredytowe EBI w finansowaniu projektów o znaczeniu europejskim i wzywa do zwiększenia koordynacji i synergii między tymi programami a funduszami strukturalnymi;

16. podkreśla znaczenie programu Jessica we wspieraniu zrównoważonego rozwoju miast i rewitalizacji obszarów miejskich poprzez mechanizmy inżynierii finansowej i wzywa do szerszego zastosowania tego programu w przyszłym okresie programowania;

Zarządzanie gospodarcze UE i inwestowanie w rozwój oraz tworzenie miejsc pracy

17. podkreśla rolę, jaką władze lokalne i regionalne mogłyby odgrywać w realizacji celów strategii „Europa 2020" w zakresie inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu; podkreśla znaczenie partnerstwa pomiędzy władzami centralnymi a władzami regionalnymi i lokalnymi w zakresie ustalania priorytetów i zapewniania niezbędnego współfinansowania na potrzeby realizacji programów jako zasadniczego warunku umożliwiającego osiągnięcie maksymalnych efektów przy ograniczonych zasobach w realizacji tych celów; podkreśla w tym kontekście znaczenie nowego instrumentu na rzecz rozwoju kierowanego przez lokalną społeczność, który umożliwi grupom działania na szczeblu lokalnym tworzenie i realizację lokalnych strategii na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu; wzywa państwa członkowskie do zapewnienia takich możliwości w ramach trwającego procesu programowania, aby wykorzystać duży potencjał innowacyjny lokalnych grup działania; podkreśla ważną rolę władz lokalnych i regionalnych, a także w stosownych przypadkach partnerów społecznych i innych istotnych partnerów, w programowaniu, wdrażaniu, monitorowaniu i ocenianiu funduszy strukturalnych oraz przygotowywaniu umów o partnerstwie, co mogłoby pozwolić na lepsze współdziałanie strategii unijnych, narodowych i regionalnych;

18. wyraża przekonanie, że niezbędna jest koncentracja tematyczna na niewielkiej liczbie priorytetów; niemniej jednak podkreśla potrzebę elastyczności, aby pozwolić państwom członkowskim i regionom na jak najskuteczniejsze osiąganie wspólnych celów, szanując przy tym uwarunkowania terytorialne, gospodarcze i społeczne,

19. zdecydowanie sprzeciwia się uwzględnieniu warunkowości makroekonomicznej w polityce spójności na lata 2014–2020, co miałoby negatywny wpływ na te regiony i grupy społeczne, które już teraz są dotknięte skutkami kryzysu, mając na uwadze, że zawieszenie płatności mogłoby mieć nieproporcjonalny wpływ na niektóre państwa członkowskie, a zwłaszcza na niektóre regiony, pomimo ich pełnego zaangażowania w działania mające na celu zrównoważenie budżetu publicznego i spowodowałoby jedynie osłabienie państw borykających się z trudnościami finansowymi oraz zniweczenie wysiłków na rzecz solidarności, które są konieczne do utrzymania równowagi makroekonomicznej w Unii; ponadto jest zdania, że takie narzędzie sankcjonujące mogłoby nie zostać zrozumiane przez ogół społeczeństwa i mogłoby zwiększyć nieufność społeczeństwa w momencie, w którym jest już ono silnie dotknięte przez kryzys i przez skutki polityki oszczędnościowej;

20. uważa, że w okresie ograniczenia finansów publicznych zasada dodatkowości powinna zostać ponownie rozważona, aby jej wdrożenie było spójne z ramami europejskiego zarządzania gospodarczego i wyraża nadzieję, że kwestia ta zostanie poddana pod debatę w negocjacjach dotyczących polityki spójności po roku 2013;

21. przyjmuje do wiadomości ostatnie uwagi MFW, według którego polityka oszczędnościowa osłabia kraje, w których jest ona mechanicznie stosowana: w słabym światowym kontekście gospodarczym szybkie uzdrowienie finansów publicznych ciąży na krótkoterminowym ożywieniu, zmniejszając wpływy podatkowe, a w konsekwencji dodatkowo zwiększając deficyt; zgadza się z MFW, że należy położyć nacisk już nie tylko na konsolidację podatkową, lecz także na zrównoważenie konsolidacji i wzrostu;

22. z zadowoleniem przyjmuje propozycję złożoną przez kilka państw członkowskich, aby włączyć w zakres negocjacji na temat wieloletnich ram finansowych temat „klauzuli przeglądowej" w odniesieniu do roku 2015 i 2016, co umożliwi zwiększenie aktualnego budżetu na rzecz promowania zatrudnienia młodzieży, MŚP oraz innych kluczowych sektorów;

23. zachęca Komisję oraz państwa członkowskie do wykorzystania do maksimum marginesu swobody, jaką przewiduje prewencyjna funkcja paktu stabilności i wzrostu w celu zrównoważenia potrzeb związanych z efektywnym i zrównoważonym inwestowaniem publicznym z celami dyscypliny fiskalnej; uważa, że jest to możliwe do zrealizowania na przykład poprzez zwolnienie całkowitej kwoty krajowego współfinansowania z europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych z ograniczeń określonych w pakcie stabilności i wzrostu, poprzez oparcie wyliczeń dla celów paktu na zapotrzebowaniach państwa na środki netto, a nie brutto, to znaczy bez podatków od rzeczywistych wydatków (ze szczególnym uwzględnieniem podatku VAT), bądź poprzez zastosowanie innej modulacji czasowej dwóch źródeł finansowania programów (unijnego i krajowego), umożliwiając pełne wykorzystanie funduszy unijnych w pierwszych latach programu i pełne wykorzystanie źródeł krajowych w jego ostatnich latach, zakładając, że do tego czasu dane państwo członkowskie uzyska wymierne wyniki w zakresie polityki zmniejszania relacji długu do PKB;

24. zwraca się do Komisji o zapewnienie, aby wydatki publiczne ponoszone przez państwa członkowskie na współfinansowanie programów wspieranych z funduszy strukturalnych nie były traktowane jako wydatki publiczne bądź równoważne wydatki strukturalne, uwzględniane w ramach umów o partnerstwie w celu kontroli przestrzegania paktu stabilności i wzrostu, gdyż są to wydatki obowiązkowe, wynikające bezpośrednio z przestrzegania zasady dodatkowości; wzywa zatem do tego, aby wydatki publiczne związane z realizacją programów współfinansowanych z europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych były całkowicie wyłączone z zakresu definicji deficytu strukturalnego wyrażonej w pakcie stabilności i wzrostu, ponieważ wydatki tego typu przyczyniają się do realizacji celów strategii „Europa 2020", wspierają konkurencyjność, wzrost gospodarczy i tworzenie miejsc pracy, ze szczególnym uwzględnieniem zatrudnienia młodzieży;

25. zachęca Komisję do zgłoszenia zakresu możliwych działań w ramach istniejących ram fiskalnych, tak aby podjąć dalsze działania w związku z oddzieleniem przy obliczaniu deficytu budżetowego bieżących wydatków od inwestycji i uniknąć traktowania inwestycji publicznych przynoszących zyski netto w długim okresie jako wartości negatywnych;

26. zachęca Komisję i państwa członkowskie do uwzględnienia w bieżących negocjacjach na temat przyszłości unii gospodarczej i walutowej maksimum swobody w zakresie zarządzania makroekonomicznego, umożliwiającej efektywne inwestowanie, zwłaszcza poprzez przeanalizowanie związku między paktem stabilności i wzrostu a efektywnym

inwestowaniem publicznym, i wyłączenie wydatków publicznych na realizację programów współfinansowanych z funduszy strukturalnych i inwestycyjnych związanych z polityką sprzyjającą wzrostowi gospodarczemu z zakresu przepisów w sprawie kontroli budżetowej wynikających z paktu stabilności i wzrostu;

o

o o

27. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.